

Nr 180.

Af herr **Säfstrand**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående rätt för landsting att själfvt utse ordförande.

I kungl. förordningen om landsting § 25 är föreskrifvet, att Kungl. Maj:t för hvarje lagtima landsting bland tingets ordinarie ledamöter utser en ordförande. Ett sådant stadgande torde numera vara obehöfligt, enär man säkerligen utan någon som helst risk kan öfverlämna åt tingets medlemmar själfva att välja sin ordförande. Tydligt bör vara, att man under dylika förhållanden skulle ägna samma omsorg åt valet af ordförande, som man hittills gjort vid valet af vice ordförande, hvilken landstingen städse haft rätt att åt sig utse. Att låta landstinget såsom den större, sekundära kommunen välja sin ordförande likaväl som den primära kommunen vore också endast en konsekvent utveckling af den kommunala själfstyrelsens princip, sådan den af ålder tillämpats i vårt land.

Ett exempel på att en med landstinget likställd korporation själf utser sin ordförande lämnas som bekant af Stockholms stadsfullmäktige, där öfverståhållarens själfskrifvenhet att leda förhandlingarna för några år sedan afskaffats, utan att man åtminstone hittills kunnat påvisa någon menlig följd häraf för förhandlingarna inom samma korporation.

På grund af hvad sålunda anförts hemställes vördsamt,

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i kungl. förordningen den 21 mars 1862 om landsting, att landstinget själfvt får välja sin ordförande.

Stockholm den 25 januari 1912.

Ivar Säfstrand.